

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: پرفسور گاریکای چنگو*
منتشر شده در [روبیگون](#)
برگردان از: سیما صابر
۱۵ فبروری ۲۰۱۹

گاریکای چنگو

تحریم ها به عنوان سلاح های کشتار جمعی

از آنجایی که ونزولا حاضر به تسلیم شدن به زورگونی های چپاولگرانه امریکا نیست، از سوی امریکا مورد تهاجم قرار می گیرد.

اخیراً کاریکاتوری نظرم را جلب کرد، «فرشته مرگ» معروف با تن پوشی از پرچم امریکا در راهروئی بلند. «فرشته مرگ» در حالی که از خود در مسیرش ردپای خونین باقی می گذارد در به در گام بر می دارد و بالای هر دری نام کشوری نوشته شده است، در مقابل دری که نام ونزولا بر آن نوشته شده دق الباب می کند.

حتی اگر ابرقدرت همواره مستقیماً از اسلحه برای رسیدن به اهدافش استفاده نکند، روش ظریفتر آن سلاح مرگبارکشتار جمعی است. تحریم ها!

سیاست تحریم های امریکا بدترین جنایت علیه بشریت پس از جنگ جهانی دوم است.

سیاست تحریم های امریکائی به تنهایی بیشتر از تمامی سلاح های اتمی، بیولوژیکی و کیمیائی در تاریخ بشر قربانی گرفته است.

این حقیقت که در ونزولا هدف امریکا نفت است و نه دموکراسی تنها آندسته از شاهدان را دچار شگفتی می‌کند که اخبار را بدون عقبه تاریخی اش پذیرا هستند.

اصرار امریکا برای تسلط به ونزولا به خاطر موقعیت جغرافیائی و سوق الجیشی این کشور به مثابه کانون و مرکز ارتباطی بین امریکای مرکزی دین و جزایر کارائیب است.

تاریخ امریکای لاتین نشان داده است که تسلط بر ونزولا برابر است با تسلط بر امریکای مرکزی و جنوبی. امریکائی ها از وقتی که هوگو چاوز با رهبری انقلاب بولیواری به قدرت رسید همیشه تلاش کرده‌اند از طریق کودتا و یا حمایت از کودتا و یا پشتیبانی مالی از اپوزوسیون، سیستم سوسیالیستی حاکم بر ونزولا را سرنگون کنند، سر آخر باید تأکید کرد که هیچ چیزی غیر دموکراتیک تر از یک کودتا نیست.

جنایت علیه بشریت

«آلفرد ده زایاس» گزارشگر ویژه ملل متحد در مورد حقوق بشر، چند روز پیش از دیوان عالی بین المللی درخواست کرد که تحریم ها (امریکا و متحدانش) علیه ونزولا را به عنوان «جنایت علیه بشریت» مورد تحقیق و بررسی قرار دهند.

در پنج سال گذشته تحریم های امریکا باعث قطع کامل رابطه ونزولا با بازارهای جهانی شده که منجر به سقوط کامل تولید نفت در این کشور گردیده است. سطح و کیفیت زندگی مردم ونزولا تحت تأثیر این سیاست به پایین ترین درجه ای سقوط کرده که در تاریخ امریکای لاتین بی سابقه است.

تا قبل از به کار گیری این تحریم های امریکا، سوسیالیسم در ونزولا توانسته بود نابرابری و فقر را کاهش داده و همزمان حقوق بازنشستگی را بالا ببرد. همزمان در همین کشور ایالات امریکا نابرابری و فقر افزایش یافته و حقوق بازنشستگی کاهش یافت!

از طریق درآمد فروش نفت، پرزیدنت چاوز موفق شد پروژه های اجتماعی مانند، سیستم رایگان سلامت (بیمه های رایگان بیماران)، آموزش رایگان، شبکه غذایی ارزان و انبوه سازی مسکن را تأمین مالی کند.

سیستم مالی دالر

برای این که واقعاً به این نکته پی ببریم چرا امریکا به جنگ اقتصادی علیه مردم ونزولا دست می زند باید بررسی رابطه تاریخی «پترو دالر» و «سلاح کشتار دسته جمعی تحریم ها» بپردازیم: تا قبل از قرن بیستم ارزش پول توسط طلا تعیین می شد. توانائی یا سقف ارائه وام به مشتری برای بانکها به دلیل محدود بودن ذخیره مالی آنها (طلا - مترجم) محدود بود.

تا این که پرزیدنت نیکسون در سال ۱۹۷۱ تصمیم گرفت وابستگی امریکا به ستاندارد طلا را ملغی کند.

امریکا و عربستان سعودی توافق نامه ای تحت عنوان «نفت در برابر دالر» را منعقد کردند، که مسیر تاریخ را تغییر داد و باعث و بانی جنگ های زیادی به خاطر تسلط بر منابع نفت و گاز شد.

این توافق عربستان را متعهد می کرد که نفت خود را فقط در برابر ارز خارجی دالر به فروش برساند (مهم نبود خریدار از کدام کشور است معامله تنها با دالر انجام می شد - مترجم). بر اساس این توافقنامه، عربستان سعودی متعهد می شد که درآمدهای نفتی اش را به بانکها و مؤسسات مالی امریکائی بسپارد! یعنی در واقع دالر های ناشی از فروش نفت دوباره به امریکا سرازیر می شد.

در برابر این دست و دلبازی آل سعود، امریکا متعهد شد که رژیم حاکم بر عربستان را از طریق پشتیبانی نظامی و مستشاران نظامی مورد حمایت مستقیم قرار دهد.

این نقطه آغازین یک جهش واقعاً بزرگ برای ایالات متحده بود. دسترسی به نفت دیگران امکان رشد و ارتقای امریکا در قرن بیستم را برای رسیدن به مرحله امپراتوری امپریالیستی فراهم آورد، و توافق «پترودالر» کلید موفقیت امریکا برای تسلط یک جانبه بر جهان شد.

هزینه ماشین جنگی امریکا توسط درآمدهای نفتی تأمین شد و در عین حال این ماشین جنگی به عنوان محافظ تولید و استخراج نفت و رژیم های امریکائی کشورهای نفت خیز به کار گرفته شد.

اگر کشوری به خود این جرأت می داد که سیستم نفت «پترودالر» را زیر سؤال ببرد و یا آن را تضعیف کند، برای رهبران واشنگتن این عمل با اعلام جنگ علیه امریکا تفاوتی نمی کرد.

در بیست سال گذشته عراق، لیبیا و ونزوئلا تهدید کردند که نفت خود را دیگر با دالر معامله نکنند بلکه با ارزهای دیگری به فروش رسانند. این کشورها بلافاصله توسط امریکا مورد تحریم قرار گرفته اند.

به مرور زمان سیستم «پترودالر» فقط برای نفت به کار گرفته نشده و گام به گام دالر به عنوان ارز تمامی معاملات بین المللی، به ویژه کالاهای پر مصرف و پر تقاضا به کار گرفته شد.

این سیستم به امریکا یاری رساند که با وجود بدهکاری های بی حد و اندازه اش بتواند به جایگاه تنها ابر قدرت حاکم بر جهان تکیه بزند.

توطئه گری با اهداف شیطانی

بر اساس این واقعیت که ونزوئلا از ذخایر معدنی به ارزش میلیاردها دالر برخوردار است نه تنها باید این کشور در ناز و نعمت غوطه ور باشد بلکه در واقع باید در رأس هرم کشورهای در حال رشد قرار داشته باشد.

اما به واقع ونزوئلا ورشکسته است چرا که امریکا رابطه این کشور را با بازارهای جهانی قطع کرده و تنها یک قلم در ۵ سال گذشته ۶ میلیارد دالر به ونزوئلا ضرر زده است.

بدون تحریم ها ونزوئلا قادر خواهد بود به آسانی وضعیت اقتصادی اش را بهبود بخشد. ونزوئلا می تواند بخشی از ثروت ملی خود ویا ذخیره ۸ میلیاردی طلایش را به عنوان پشتوانه برای دریافت وام های لازم به کار گیرد و به سرعت وضعیت اقتصادی مردم و کشور را بهبود بخشد.

برای درک بهتر بحران ونزوئلا ومدل تحریم ها علیه این کشور بهتر است نگاهی به تاریخچه شکل گیری تحریم ها به مثابه سلاح کشتار جمعی ببینیم. در انتهای جنگ جهانی دوم پرزیدنت ترومن رئیس جمهور وقت امریکا به نیروی هوایی این کشور دستور بمباران دو شهر، هیروشیما و ناگازاکی را داد، در کمتر از چند ثانیه ۱۴۰ هزار انسان خاکستر

شدند، تصاویر وحشت آور و هولناک اجساد سوخته غیرنظامیان و خرابه های این شهر ها در رسانه های آن زمان منتشر شد و موجب خشم و نفرت بی مثال ابنای بشر از امریکا و ارتشش گردید
شکست سیاسی این جنایت بی بدیل باعث شد که سیاستمداران ایالات متحده را به فکر اختراع سلاح ظریف تری از تخریب جمعی بیندازد: تحریم های اقتصادی.

تحریم ها - از لحاظ تاریخی

واژه «سلاح کشتار جمعی» برای اولین بار توسط ملل متحد در سال ۱۹۴۸ و برای «سلاح های اتمی، سلاح های مجهز به مواد رادیو اکتیویته، سلاح های کشنده کیمیائی یا بیولوژیک» که در آینده هم می توانند ابداع و اختراع و به کار برده شوند و تأثیر مخرب آنها قابل مقایسه با سلاح های نامبرده می باشد به کار برده شد.
رژیم امریکا در سال ۲۰۰۱ در ملل متحد اعلام کرد که رژیم عراق سلاح های کشتار جمعی در اختیار دارد، رژیم عراق یک رژیم حامی تروریسم می باشد، رژیم عراق حامی و متحد القاعده و بن لادن است. تمامی این ادعاها دروغ و بی پایه و اساس بودند. در حقیقت امریکا در همان زمان نیز می دانست که تنها سلاح هائی که در اختیار رژیم عراق داشتند نه سلاح های اتمی بلکه ته مانده سلاح های کیمیائی و بیولوژیکی در انبارهای ارتش عراق بودند. اما امریکائی ها از کجا به این دقت می دانستند که چنین سلاح هائی و در چه مقدار در انبارهای صدام حسین قرار دارند؟ از آنجا که همین دولت امریکا بود که در سال ۱۹۹۱ این سلاح ها را در اختیار رژیم بعثی عراق قرارداد تا آنها را علیه نیرو های نظامی و مردم ایران (و کردهای عراقی- مترجم) به کار ببرد.
اما دولت امریکا آگاهانه این حقیقت را پنهان می کند که رژیم صدام حسین از مهم ترین و نزدیکترین متحدین دولت امریکا در آن زمان به شمار می رفت. تنها دلیل واقعی حمله نظامی امریکا به رژیم صدام حسین و قبل از آن کلید خوردن تحریم های غیر انسانی و کشنده علیه مردم عراق این واقعیت بود که صدام حسین تصمیم گرفت که از معامله نفت در برابر دالر دست شسته و درآمدهای نفتی عراق را با ارز های دیگری مبادله کند.

اثرات ویرانگر

بر اساس آمار ملل متحد یک میلیون و هفتصد هزار نفر جان خود را به خاطر تحریم های امریکا در عراق از دست دادند که نیم میلیون نفر از آنها را کودکان تشکیل می دادند. (بابت یاد آوری در بمباران اتمی ژاپن توسط امریکا یکصد و چهل هزار نفر کشته شدند! - مترجم)

در سال ۱۹۹۶ خبرنگاری از وزیر خارجه وقت امریکا «مادلین اولبرایت» در مورد آمار فوق و به ویژه قربانی شدن نیم میلیون کودک توسط این تحریم ها پرسید، اولبرایت به عنوان یکی از مهمترین شخصیت های سیاسی امریکا پاسخ داد: «این انتخاب آسانی نبود ولی ما معتقدیم ارزشش را داشت» بدون شک سیاست تحریم های امریکا علیه دیگر کشورها چیزی نیست به جز قتل عام دولتی با تأثیرات و پی آمدهای هولناک!

در ۵ سال گذشته درآمد سرانه افراد در ونزوئلا به دلیل تحریم ها ۴۰٪ کاهش یافته است. کاهشی که با سقوط درآمد سرانه مردم عراق و سوریه در اوج جنگ قابل مقایسه است.

میلیونها نفر از مردم ونزوئلا به دلیل تحریم ها مجبور به ترک میهنشان شده اند. اگر امریکائیا اینقدر نگران وضعیت مهاجران ونزوئلایی هستند بهتر است فوراً سیاست خارجی غیر انسانی و ویرانگر ترمپ و دولتشان را که انسان ها را مجبور به ترک کشورشان می کند کنار بگذارند.

در دوران هوگو چاوز سیاست استقبال از بازگشت مهاجران به اجراء گذاشته می شد و ونزوئلا در آن زمان به عادلانه ترین کشور امریکای لاتین به لحاظ تقسیم درآمد تبدیل شه بود..

یکی دیگر از رهبرانی که سیاست به کار گیری درآمد نفت برای بهبود وضع مردم کشورش را به کار بست سرهنگ معمر القذافی بود او نیز می بایستی متحمل تحریم های سنگینی علیه کشورش شود.

سرهنگ قذافی که در سال ۱۹۶۷ در یکی از فقیرترین کشورهای افریقا به قدرت رسید توانست لیبی را در مدت زمان کوتاهی به ثروتمندترین و مرفه ترین کشور افریقائی مبدل سازد.

شاید ناتو بزرگترین گناه قذافی را در این می دید که سرهنگ سرآخر مصمم بود معاملات نفتی را بدون دالر انجام دهد و واحد پولی جدیدی که اعتبار مالی اش را از طلا می گرفت جایگزین ارزهای ناتوای کشورهای افریقائی کند. (برای اطلاعات بیشتر به مقاله [«چرا قذافی باید کشته می شد»](#)

مراجعه کنید)

افریقا سریعترین رشد صنعت نفت در جهان را داراست و انجام معاملات نفتی با یک واحد پولی افریقائی به جای دالر می توانست برای اقتصاد امریکا و به خصوص نخبگان حاکم که حافظان سیستم «پترو دالر» می باشند نتایج خطرناکی داشته باشد.

به همین علت پرزیدنت کلینتن با امضای قانون تحریم ها علیه عراق و لیبیا آسیب جدی به اقتصاد و جامعه این کشورها زد.

بر اساس گزارش واحد کمک رسانی به کودکان ملل متحد این تحریم ها عامل اصلی ایجاد مشکلات و درد و رنج در ابعاد وسیع در سراسر کشور برای غیر نظامیان شده است، این تحریم ها به ویژه باعث محدودیت شدید در تحویل سوخت، کاهش دسترسی به پول نقد و محدودیت جدی در ارائه مواد غذایی و دارو در این کشور ها بوده است. این حقایق نشان می دهد که بدون شک، تحریم های امریکا سلاح های کشتار جمعی است.

کشورهای ویران شده

همین چند سال پیش بود که هردو کشور عراق و لیبیا مدرن ترین و سکولارترین کشورهای خاورمیانه و شمال افریقا بودند و مردمانش از مرفه ترین مردم منطقه به حساب می آمدند، تجاوز نظامی و تحریم های ایالات متحده امریکا از آنان کشورهای ویرانه

باقی نهاد، بهترین مثال برای به کار گیری موفقیت آمیز سلاح کشتار جمعی!

هوگو چاوز در جریان تجاوز نظامی غرب به لیبیا گفت: «آنها فقط به دنبال نفت لیبیا هستند و جان مردم برایشان پیشیزی ارزش ندارد»

در سپتامبر ۲۰۱۷ پرزیدنت مادورو به قول هوگو چاوز به مردمش جامعه عمل پوشاند فروش نفت با ارز «بیوان» به جای «دالر»، فقط چند هفته بعد دونالد ترمپ فرمان تشدید تحریم های فلج کننده و نزوئلا را امضاء کرد.

روز دوشنبه جان بولتون مشاور امنیتی دونالد ترمپ تحریم های جدیدی اعلام کرد که نتیجه این تحریم ها دزدیدن علنی ۷ میلیارد دالر از درآمدهای نفتی شرکت نفت و نزوئلا بود.

در همین کنفرانس مطبوعاتی جان بولتون با دفترچه یادداشتی حاضر شد که روی آن با خط قرمز نوشته شده بود «۵ هزار سرباز به کلمبیا» او بعداً چنین ادعائی را تکذیب کرد و گفت که ترمپ تنها!! اعلام کرده است که تمام گزینه ها روی میز است.

رسانه های امریکائی بدون شک جزو فاسد ترین مؤسسات این کشور اند. آنها ممکن است انتقاداتی به سیاستهای داخلی امریکا

داشته باشند، اما وقتی نوبت راه انداختن جنگ برای دستیابی به نفت برسد همه آنها یک صدا یک سرود را می خوانند.

فاکس نیوز، سی ان ان و نیویورک تایمز همه یکصدا مردم امریکا را برای حمله به عراق تحریک کردند، چه در زمینه دروغپراکنی در مورد سلاح های کشتار جمعی و چه در مورد به کار گیری سلاح کشتار جمعی تحریم ها. رسانه های غربی به تکرار همین روش غیر اخلاقی در مورد لیبیا نیز پرداخته و همین برنامه را در مورد ونزویلا هم به جلو می برند.

«دمکراسی» و «آزادی» همیشه بهانه ای برای غارت نفت و ثروت دیگران بوده و رسانه های غربی نیز همواره در خدمت این هدف بوده اند.

جنگ اقتصادی علیه ونزویلا مدت هاست که در جریان است، جنگ نظامی علیه ونزویلا بزودی آغاز خواهد شد. دونالد ترمپ اخیراً «الیوت آبرامز» را به عنوان مأمور ویژه برای عملیات در ونزویلا انتصاب کرد، فردی که گذشته بسیار تیره و تاری در امریکای لاتین از خود به جای نهاده است، آبرامز توسط هیأت تحقیق و بازرسی کنگره امریکا مورد «رسوائی ایران کنتررا در نیکاراگوئه» به خیانت و فساد اعتراف کرده و محکوم شد. رسوائی بزرگی که منجر به اخراج و محکومیت وی شد و به بزرگترین رسوائی دوران ریگان معروف شد، البته آبرامز بعداً توسط جورج بوش پدر بخشیده شد! رد پای آبرامز در بزرگترین قتل عام ارتش امریکا در السالوادور قابل رؤیت است.

کودتا غیر دمکراتیک ترین روش تغییر است. «آلفرد ده زایاس» نماینده ویژه ملل متحد برای دفاع از حقوق بشر هشدار می دهد: «هدف امریکا براندازی دولت قانونی ونزویلا و نصب یک دولت نئولیبرال به جای آن است تا همه چیز را خصوصی سازی کرده تا بخشی از سرمایه داران سودهائی نجومی به جیب بزنند، امریکا در این عملیات از حمایت تراست های بین المللی برخوردار خواهد بود.»

از سال هشتاد میلادی امریکا از بزرگترین طلبکار دنیا به بدهکارترین کشور دنیا تبدیل شده است. تنها به دلیل سرپا ننگه داشتن سیستم «پترو دالر» توانسته است امریکا به شکل تصنعی هژمونی خود را بر دنیا را حفظ کرده و هزینه لشکر کشی ها و گسترش فعالیت های نظامی اش را تأمین کند.

امریکا در گذشته به تولیدات صنعتی و صادراتش افتخار می کرد، امروز مهم ترین صادرات امریکا دالر است. هر ملتی که این مهمترین کالای صادراتی امریکا را تهدید کند، مانند ونزویلا، با دومین کالای صادراتی امریکا مواجه خواهد شد، با سلاح های کشنده امریکائی و قبل از هر چیز با سلاح کشتار جمعی - تحریم.

*- **گاریکای چنگو** تاریخدان و متخصص تاریخ کهن افریقا است و در دانشگاه هاروارد، استنفورد و کلمبیای امریکا به تحقیق مشغول است.